

ת"פ 32842/10/17 - מדינת ישראל נגד ליאור אדרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32842-10-17 מדינת ישראל נ' אדרי ואח' 31 מרץ 2019

לפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

ליאור אדרי

על ידי ב"כ עו"ד מוטי רפאלי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר טיעון

1. הנאשם, יליד שנת 1968, הורשע על פי הודאתו, בעבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, גניבה ואיומים, עבירות לפי סעיפים 384, 447 ו-192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים בדיון מיום 24.06.2108, בו הוסכם כי כתב האישום יתוקן והנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר. לא הייתה הסכמה לעניין העונש. כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים;

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 03.05.2016 בשעה 03:55 או בסמוך לכך, ברחוב מחנה יהודה 22 בירושלים, נכנס הנאשם למאפיית "דובשנית" וביצע גניבה. באותן נסיבות, ניער הנאשם את דלת החנות מספר פעמים, נכנס אל החנות, נטל מספר מאפים ויצא מהחנות. מהאישום השני עולה, כי בהמשך למתואר באישום הראשון, בשעה 04:30 או בסמוך לכך, בחנות "יילו" שבתחנת דלק פז, ברחוב שדרות יצחק בן צבי בירושלים, איים הנאשם ואחר על המוכר בחנות, אמיר אבו דבעאת (להלן: המתלונן), בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו והכל כדי להקניטו או להפחידו. באותן נסיבות נכנסו הנאשם והאחר אל החנות וביקש לקנות אוכל. בהמשך החל ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן. הנאשם אמר למתלונן "תביא אוכל מהר, אני אפגע בך, אתה לא מכיר אותי בוא החוצה אני אראה לך מה זה, אני אלמד אותך איך לדבר אם יהיה לך זמן לדבר אפילו". בהמשך, הלך הנאשם למקרר ונטל בקבוק שתייה מזכוכית. בשלב זה אמר הנאשם האחר למתלונן: "תסתום את הפה, תביא לו כל מה שהוא רוצה שלא נהרוג אותך". בהמשך, ניסה הנאשם להרים שבר זכוכית מהרצפה, אולם המתלונן מנע ממנו זאת, בכך שריסס בפניו גז פלפל.

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן מיום 19.02.2019. התסקיר מבוסס על פגישות שקיים שירות המבחן עם הנאשם, על מידע שהתקבל אודותיו מאשפוזית "הדרך", מרכז טיפול בהתמכרויות בגליל התחתון, שם טופל בחודש דצמבר 2016, ועל מסמכים שהציג הנאשם בפני השירות.

מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא בן 51, גרוש ואב לשבעה ילדים, ומתגורר עם הוריו בנתיבות. מקורות חייו עולה כי הוא נולד בארץ וגדל בנתיבות, בגיל המתאים השתלב במוסדות חינוך באזור מגוריו ולאחר מכן בפנימיות. לאחר סיום לימודיו התגייס לצה"ל ושירת בשירות קרבי מלא. בהיותו בן 26 נישא, ובשנת 2017 התגרש.

בעשרים השנים האחרונות עובד הנאשם כסופר סת"ם. בתשע השנים האחרונות סובל הנאשם מפריצות דיסק בחוליות הצוואר והאגן התחתון כתוצאה משחיקה. החל משנת 2013, הוא מוכר במוסד לביטוח לאומי עם נכות רפואית בשיעור של 28%. אינו זכאי לקצבת נכות חודשית אך מקבל גמלת הבטחת הכנסה.

הנאשם תיאר שימוש לרעה במשככי כאבים מסוג אוקסיקונטין ופרקוסט על רקע בעיותיו הרפואיות ונהג ליטול כמות גדולה של כדורים על בסיס יומיומי במטרה להתמודד עם הכאבים העזים שחווה. בעקבות זאת, השתלב הנאשם בטיפול באשפוזית "הדרך", מרכז לטיפול בהתמכרויות בגליל התחתון, ועבר גמילה ממשככי כאבים במשך שלושה שבועות. אנשי הצוות באשפוזית "הדרך" התרשמו כי הנאשם עבר תהליך של למידה אודות דרכי ההתמודדות עם ההתמכרות, התנהגותו הייתה טובה והשרה סביבו אווירה חיובית. הנאשם מסר כי כיום הוא משתדל להימנע משימוש במשככי כאבים, ונוטל אותם רק כאשר חש בכאבים קיצוניים. עוד מסר, כי הוא מטופל במרפאת כאב דרך קופת חולים ובאמצעות טיפולי רפואה משלימה. הנאשם תיאר כי חווה התפרצויות זעם ואי שליטה בכעסים, בייחוד בתקופה בה היה מכור למשככי כאבים. הוא ציין כי חש חרטה על פירוק המשפחה ולצד זאת תיאר קשרים חיוביים עם ילדיו אשר מבקרים אותו בבית הוריו בנתיבות.

עבירות קודמות - מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה כי לנאשם חמש הרשעות קודמות מהשנים 1992-2009. ארבע עבירות בתחום האלימות, והרשעה נוספת בגין עבירת נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. בגין הרשעות אלה נידון הנאשם למאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, התחייבות כספית וקנסות כספיים. שירות המבחן ציין כי בהתייחס לעברו, לוקח הנאשם אחריות על חלק מהעבירות, ועל חלקן האחר משליך אחריות על אחרים.

באשר לעבירה הנוכחית - הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומודה כי מדובר בהתנהלות לא אחראית מצדו. הוא תיאר כי ביום האירוע שוטט עם חבר באזור שוק מחנה יהודה כאשר שניהם בגילופין והוא נתון להשפעתם של משככי כאבים בשילוב עם שתיית אלכוהול. לדבריו, בשלב מסוים, כאשר חש רעב, נכנס דרך חריץ אל תוך המאפיה וגנב עוגה. לאחר מכן נכנס לחנות ה-"לילו" וביקש מהמוכר שיכין לו כריך, אך נענה בחוצפה. לאחר חילופי דברים ביניהם, ולאחר שהמוכרן חש מאוים, ריסס אותו המוכר בגז פלפל. הנאשם ייחס את התנהגותו למצוקה שחש באותה העת בעקבות הפרידה מאשתו, הכאבים הפיזיים שסבל מהם והתמכרותו למשככי כאבים. עוד ציין כי באותה תקופה היה חסר בית, ללא מקום לינה מסודר, וחש בדידות וחוסר אונים.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו, אך לצד זאת ציין כי מדובר באדם אשר לא מצליח לווסת את דחפיו ופועל לעיתים באופן אימפולסיבי וקיצוני. כמו כן ציין שירות המבחן כי הנאשם משליך חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים ומתאר כי היה נתון למסכת לחצים בעקבות מצבו הפיזי, הזוגי והמשפחתי.

הסיכון להישנות עבירה והסיכוי להימנע מעבירה - שירות המבחן ציין כי ניכר קושי של הנאשם בוויסות דחפיו ולעיתים הוא פועל באופן יצרי ואימפולסיבי. הנאשם חווה את הגירושין ופירוק התא המשפחתי כאובדנים משמעותיים. עוד ציין שירות המבחן, כי בעיותיו הרפואיות והכאבים מהם סובל הנאשם מהווים זרז

להתפתחות נוספת של התמכרות. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. עם זאת, מציין שירות המבחן כי נראה שהנאשם תופס את ההליך המשפטי כגורם ממתן ומעמיד גבולות ברורים להתנהגות. ניכר גם כי הנאשם לוקח אחריות על התנהלותו, מצר עליה ומבטא בוושה ביחס למעשיו. הוריו מהווים דמויות משמעותיות בחייו אשר מציבות גבול ברור להתנהגותו, תומכות ומחזקות אותו. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מבטא מוטיבציה ורצון להשתלב בטיפול. כל אלה מהווים גורמי סיכוי להימנעות מהתנהגות דומה בעתיד.

לאור האמור מעריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות דומות בדרגת חומרה בינונית. לסיכום מציין שירות המבחן כי הנאשם זקוק להשתלב בטיפול ייעודי לקשייו. הוא מודע לחומרת העבירה אך עם זאת מתרשם כי השתלבות הנאשם בטיפול בוויסות דחפים, ניהול של מצבי חוסר אונים, מתח וחרדה, וכן הימנעותו משימוש לרעה במשככי כאבים יהיה בהם כדי להפחית את הסיכון הנשקף לביצוע עבירות דומות בעתיד.

לעניין העונש, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, שבמסגרתו ישתלב הנאשם בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית נתיבות; ביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור לפי תכנית שגובשה עם הנאשם, במסגרת המועצה הדתית בנתיבות, בעבודה במקוואות; וכן הומלץ שיוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

הטיעונים לעונש

3. ביום 03.03.2019 טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, כי לזכות הנאשם עומדת הודאתו וחיסכון זמן שיפוטי, ולעומת זאת, לחובתו, חומרת האיומים שאיים על המתלונן באישום השני, וכן נסיבות המקרה המלמדות על התנהלות כוחנית ואלימה של הנאשם כלפי אנשים ורכוש. עוד ציינה ב"כ המאשימה לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי המונה חמש הרשעות בעבירות אלימות חמורות ועבירות נלוות, ומאסרים על תנאי שקיבל, אשר לטענתה לא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות. לשיטת ב"כ המאשימה, לאור חוות דעת שירות המבחן כי קיימת רמת מסוכנות בינונית להישנות העבירה, לא ברורה עמדת שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם ממתן ומציב גבולות עבור הנאשם. כמו כן, טענה ב"כ המאשימה כי העמדה העונשית של שירות המבחן מקלה באופן משמעותי, ויש לתמוה על כך, במיוחד לאור הרשעותיו הקודמות של הנאשם. המאשימה סברה, כי התסקיר והכתוב בו לא מתיישרים עם מעשיו של הנאשם, ומבקשת לדחות את המלצת שירות המבחן. לעניין מתחם העונש הראוי, סברה המאשימה כי המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וביקשה להעמיד את הנאשם במרכז המתחם. לאור האמור, ביקשה ב"כ התובעת להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

ב"כ הנאשם התנגד למתחם שטענה לו המאשימה. לטענתו, המאשימה לא הביאה פסיקה התומכת במתחם שציינה, ולא ברור על מה נסמכה טענתה למתחם זה. לפיכך, המתחם לו טענה, מופרך. לשיטת ב"כ הנאשם, המתחם יכול לנוע החל ממאסר על תנאי ושל"צ.

לעניין האישום הראשון טען ב"כ הנאשם כי העוגיות שגנב הנאשם מהמאפיה הן בערך אפסי ויש להביא נתון זה בחשבון.

לגבי האישום השני, טען ב"כ הנאשם, כי אומנם הוא הודה בעבירת איומים, אך ביקש להבהיר את הדברים שנכתבו בכתב האישום לגבי שבר הבקבוק שהרים הנאשם. לטענתו, כתב האישום עלול לצייר תמונה כאילו

הנאשם ביקש לאיים באמצעות שבר זכוכית, אך לא כך הדבר. לטענתו, הנאשם לקח בקבוק זכוכית מהמקרה, הבקבוק נפל מידו ונשבר, והוא רק ביקש להרים את השברים. עוד טען, כי העבירות בוצעו בשנת 2015 ומאז לא נפתח לנאשם תיק נוסף. לטענתו, העבירה האחרונה שביצע הנאשם היא משנת 2008, ולכן, הטענה כי העונשים הקודמים שקיבל הנאשם לא הרתיעו אותו, אינה נכונה. עוד טען כי ב"כ הנאשם כי התרופות משככות הכאבים שנטל הנאשם, ניתנו על פי מרשם רופא (הוגש מרשם וסומן נ/2). עוד טען, כי חצי שנה לאחר המקרה פנה הנאשם לטיפול בהתמכרויות והשלים אותו (הוגש אישור וסומן נ/1). לעניין נסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם ביצע את המעשים כאשר היה בגילופין ולאחר משבר בבית. לטענתו התסקיר חיובי והנאשם הביע חרטה, לקח אחריות והודה בפני בית המשפט ושירות המבחן. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ, מבחן והתחייבות.

דבר הנאשם: בדבריו האחרונים אמר הנאשם כי מאז המקרה עבר הליך שיקומי. לגבי נסיבות המקרה טען, כי כליל ביצע העבירות היה נתון בסערת רגשות לאור הפרידה מאשתו ויציאתו מהבית, ואת העוגיות נטל משום שהיה רעב ובמצוקה נפשית. לגבי עברו הפלילי, טען הנאשם כי עבירת אלימות שביצע, בוצעה כלפי פדופיל שנגע בבת שלו. הוא הוסיף וטען כי הוא אדם מן השורה, עובד כסופר סת"ם, מנהל את הבית ויש לו 7 ילדים, ולאור כל זאת לא ראוי שידרשו נגדו מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם

4. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחמי העונש ההולם למעשים שבוצעו על ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים הנפגעים מהעבירות שביצע הנאשם הם שמירת קניינו של הפרט, הגנה על הפרט מפני איומים ומפני פגיעה ברכושו, הגנה על שלום הציבור ותחושת הביטחון, ושמירת הסדר הציבורי.

עקב סמיכות הזמנים בין המעשים, מתקיים מבחן 'הקשר ההדוק' לעניין מתחמי ענישה ולפיכך יש לקבוע מתחם אחד לשלוש העבירות. וראו לעניין זה את ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.2014), וכך כתבה שם כב' השופטת דפנה ברק ארז בפסקה 5 לפסק דינה:

"התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שניתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה".

ועוד ראו לעניין מבחן הקשר ההדוק את תפ"ח (מחוזי נצרת) 28192-05-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 31.01.2018).

לעניין מתחם העונש ההולם, סברה המאשימה כי המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וביקשה להעמיד את הנאשם במרכז המתחם. לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי המתחם לו טענה המאשימה אינו נתמך בפסיקה וכי מתחם זה מופרך. לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם במקרה דנן עשוי לנוע החל ממאסר על תנאי ושל"צ.

בהתחשב בעקרון ההלימה כמהווה עקרון מנחה בענישה, לעקרון "הקשר ההדוק" בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, ובהתחשב בנסיבות העניין ובענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

5. שקלתי את כל השיקולים הנוגעים לעניין בעבירות אותן ביצע הנאשם.

לחומרה, הנאשם ביצע עבירות של גניבה והסגת גבול במקרה אחד, ולאחר מכן המשיך וביצע עבירות איומים במקום נוסף. הנאשם ביצע את המעשים תוך שימוש לרעה במשככי כאבים ובשילוב צריכת אלכוהול. לנאשם עבר פלילי המונה חמש הרשעות ואשר מתוכן ארבע עבירות אלימות. חוות הדעת של שירות המבחן ציינה כי קיימת רמת מסוכנות בינונית לחזרה על עבירה.

לקולה, בזמן ביצוע העבירות הנאשם היה נתון ללחצים נפשיים. לאחר ביצוע העבירות פנה הנאשם לטיפול בהתמכרויות באשפוזית "הדרך", השלים טיפול בן שלושה שבועות, וקיבל חוות דעת חיובית של צוות הטיפול. עוד עומדת לזכות הנאשם העובדה שנטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה עליהם. שירות המבחן ציין כי הנאשם חווה את ההליך המשפטי כמתן ומציב גבולות, וכי הוא לקח אחריות על מעשיו והביע בוושה עליהם. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מבטא רצון להשתלבות בטיפול.

בסעיף 40ד' לחוק העונשין נקבע, כי רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא שהנאשם השתקם או שיש סיכוי שישתקם, ולקבוע את העונש לפי שיקולי שיקומו. לאור העובדה כי הנאשם השתקם בהצלחה בהליך שיקומי באשפוזית "הדרך", ולא הסתבך בעבירות נוספות מאז ביצוע העבירה, ובפרט לאור חוות דעת שירות המבחן כי יש אופק לשיקומו של הנאשם, בהתאם להשתלבות בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן למשך 12 חודשים אשר יפוקח על ידי שירות המבחן, אני סבור שיש סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם. לאור האמור, ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע.

ב. הנאשם יבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות במסגרת המועצה הדתית בנתיבות בעבודה במקוואות.

ג. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת והנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן בתקופה זו.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע אחת העבירות בהן הורשע וזאת למשך שנה מהיום.

ה. פיצוי למתלונן בסך 500 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט בשני תשלומים שווים החל מיום 1.5.19.

העתק יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כד' באדר ב' תשע"ט 31.03.2019 במעמד ב"כ המאשימה מתמחה עדי שהם, הנאשם, וב"כ עו"ד מוטי רפאלי.